

“A szél nem tud fújni egy „dobozban””

by David Bolton at christcenteredchristianity.com

(Fordító megjegyzése: a szerző az eredeti angol írásban bizonyos tartalommal és következetesen „boks” szót használ, ami bizonyos területeken meghonosodott a magyar szóhasználatban is, de általános értelemben nem használnám azt a magyar változatban, hanem inkább „zárt (bekorlátozott) hely”, „doboz” vagy „fiók” szavaknak fordítom az adott helyzettől függően.)

A Szentírás a Szent Szellemet a „szél” - hez hasonlítja.

Jézus azt mondta:

*“A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jön, és hová megy: így van mindenki, aki **Szellemtől** született.”* (János 3:8)

Mi is tudjuk, hogy amikor Pünkösdkor a Szent Szellem kiáradt a tanítványokra a felházban, akkor:

*“... lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó **szélnek** zendülése, és betelt vele az egész ház, ahol ültek ... És megteltek mindnyájan **Szent Szellemmel**, és kezdtek szólni más nyelveken, amint a Szent Szellem adta nékik szólni.”* (Ap.csel. 2:2,4).

Ez volt a Szent Szellem első megnyilvánulása, amikor Krisztus mennybemenetele után eljött a gyülekezetre.

Miért hasonlítható a Szent Szellem a szélhez?

Néhány dolog, amiben hasonlóságot látok:

A héber szó a „szellemre” – ruach, ami “szelet”, “lélegzetet” jelent.

A szél egy láthatatlan erő, valami láthatatlan dolognak a *hatása*, de nem az *erő* önmaga. Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

A szél fentről jön, egy „mennyei” erő. Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

A szél „szuverén”. Úgy „fúj, ahogyan akar.” Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

A szél kiszámíthatatlan. “Nem tudod megmondani honnan jön, és hová megy.” Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

A szél ellenőrizhetetlen. A hatása hasznosítható és felhasználható bizonyos mértékig, de végső soron ellenőrizhetetlen az ember által. Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

A szél megállíthatatlan. Amikor valami elzárja az útját, a szél elfújja az előtte lévő akadályt vagy más utat keres, hogy megkerülje azt. Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

A szél lehet lágy és felfrissítő. Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

A szél lehet erős és viharos. Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

A szél mozgását és erejét a Nap határozza meg. Ugyanez igaz a Szent Szellemre és a Fiúra.

A szél légköri változásokat idéz elő, ami így vagy úgy hatással van minden élőlényre a földön. Ugyanez igaz a Szent Szellemre.... és még egy utolsó dolog:

A szélnek nagy helyre van szüksége, hogy megtegye, amit akar. Nem tudja megtenni azt megfelelő módon egy „zárt (bekorlátozott) helyen. Ugyanez igaz a Szent Szellemre.

Dobozok - „boxok”

A dobozok (boxok) ember készítette olyan tartályok, amiknek az a célja, hogy megőrizzenek, tároljanak, szervezzenek, osztályozzanak, szállítsanak és megvédjenek mindenféle dolgot. A legváltozatosabb alakban és méretben szerezhetők be és mindenféle feladatra és céllal használják őket. Sok minden, amit gyártunk, felhasználunk vagy elfogyasztunk egy vagy több alkalommal valamennyi időt egy dobozban tölt. A „dobozok” a fogyasztói társadalmunk és életmódunk raktárai. Nehéz elképzelni az életet nélkülük! Szeretjük a „dobozainkat”, szükségünk van rá.

Buta dolog a „dobozokkal” kapcsolatban, hogy azoknak nem csupán fizikai, hanem gondolkodásbeli jelentésük is lehet. Vannak „boxok” (fiókok) az elménkben a személyes, a kollektív meggyőződéseink, értelmezéseink, elképzeléseink, filozófiáink, a fontossági sorrendjeink, előítéleteink, szokásaink és hagyományaink számára. Az életünket ezeken a gondolkodásbeli “dobozokon” (bekorlátozásokon) belül éljük. Biztonságban érezzük magunkat azokban, mert megvédnek bennünket a változásoktól, kihívásoktól. Ugyanakkor hajlamosak vagyunk arra is, hogy csodáljuk azokat a képzelőerővel rendelkező embereket, akik gondolkodásukban kilépnek a “dobozokon” (megszokott korlátokon) kívülre.

Elemek, tárgyak, sőt elképzelések mérhetetlen mennyiségét tesszük be különböző „dobozokba”, de azt gondolom őszintén meg kell mondanunk, hogy soha SENKI nem próbálta meg komolyan azt, hogy a SZELET betegye egy „DOBOZBA”! Legtöbben ösztönösen tudjuk, hogy ez ostobaság.

Akkor miért van az, hogy amikor ISTEN SZELÉ-ről, a *Szent Szellem*-ről van szó, elveszítjük minden emberi ösztönünket és általános érzékelő képességünket és azt keressük, hogy *bekorlátozzuk a Bekorlátozhatatlant?* Létrehozuk a magunk „dobozait” a tapasztalataink, az elvárásaink, a képességeink, a kényelmi zónáink, a fontossági sorrendjeink, az előítéleteink, a programjaink, a törekvéseink számára, és azt követően azt várjuk, hogy jöjjön a Szent Szellem és vegyen részt azokban. Úgy kezeljük Őt, mint egy fogyasztásunkra szolgáló *terméket* és ennek megfelelően azt gondoljuk, hogy “azt tárolni, felügyelni, tartálékolni és kiadagolni kell, amikor arra szükségünk van, „ami” egy „dobozban” van.

A Szent Szellem, nem egy elfogyasztható „tárgy”, hanem egy saját akarattal rendelkező (szuverén) személy, Akinek sok helyre van szüksége, hogy megtegye, amit akar. Amikor „bedobozoljuk Őt”, végső soron többnyire „kirekesztjük Őt a dobozból”.

Istent be lehet zárni egy „dobozba”???

Sok vallási vezető és keresztyén gyülekezet nagy tiszteletet és megbecsülést tanúsítanak Isten az Atya és Isten a Fiú, Jézus Krisztus felé, azonban valójában nem sok tekintettel vannak a Szent Szellemre. A szájukkal lehet, hogy tisztelettel beszélnek Róla, de az igazi megbecsülésüket az Ő felé tanúsított cselekedeteik mutatják, nem a szavaik. A Szent Szellemet, ha egyáltalán elismerjük vagy keressük a gyülekezetben, azt gyakran valamiféle járulékos dologként, hangsúlyként, egy finomságként, egy fűszerként, egy köretként kezeljük. Szívesen látjuk Őt, de éppen csak annyi teret engedünk meg Neki, hogy a kegyelem és élet érzését hozza, és ha lehet még néhány ajándékot és megnyilvánulást, azonban ezeket is csak olyan mértékig engedjük meg, hogy azok szépen beleilleszkedjenek a gyülekezetre jellemző mindennapi életünk „dobozába”. Ritkán viszonyulunk hozzá úgy, Aki Ő valójában .....ISTEN!

Ő éppen olyan Isten, mint Isten az Atya és Isten a Fiú és lényüket, céljukat és jelenlétüket tekintve elválaszthatatlan egységben vannak egymással. Az Isten hármasságát („Szentháromság”) nem lehet szétválasztani. A megbecsülésnek az a *legkisebb* mértéke, amit az Istenség bármelyik személye felé mutatunk, az annak mértéke, hogyan becsüljük meg *valójában* Mindhármukat. Hasonlóképpen, amikor “lezárunk”, majd “kinyitunk” a Szent Szellem felé, akkor ”lezárunk”, majd “kinyitunk” az Atya és a Fiú felé is. Ez nem lehetséges másként.

A Szent Szellem az Istenségnek az a tagja, Aki azért adatott az Egyház számára, mint Működtető Erő, hogy a Fiú Fősege által véghezvigye az Atya akaratát. Ő ezért *nélkülözhetetlen* az Egyház létezése, élete, működése, szolgálata és küldetése céljából. Az Atya akaratát nem válhat valóra az egész Egyházban a Fiú Főségének megnyilvánulása nélkül és a Fiú Főségének megnyilvánulása nem képes betörni és munkálkodni az egész Egyházban a Szent Szellem teljes és akadálytalan munkája nélkül. **Ha a Szent Szellem “be van dobozolva”, akkor a Fiú Fősege, következésképpen az Atya akaratát is. Ez ennyire egyszerű.**

Végső soron az Atya akarata a teremtésben, a megváltásban, az Egyházban és a Királyságban az, hogy *“mindenekben Ő (Krisztus) legyen az első;”* (Kolossé 1:18) A Szent Szellem munkájának eredménye mindig látható. Ahol a Szent Szellem nincs „bezárva” (bekorlátozva) ott Krisztus a Maga teljességében, központúságával és elsőségével kerül a központi helyre, hogy az Atya legyen megdicsőítve és megelégtve. Ahol a Szent Szellemnek adják a teljes irányítást a hívők mindennapi életében, a gyülekezeti összegyülekezésekben, a gyülekezet kormányzása az emberek által gyakorolt felügyeletből, élettelenségből, merevségből, vallásos módszerek gyakorlatából, rituáléből ki fog mozdulni és visszakerül az Ő kezébe, akihez tartozik. Ahol a Szent Szellemet a maga valóságában, mint a gyülekezet középpontjában lévő ISTEN-ként tisztelik és engedelmeskednek Neki, Ő a Fiú Főségén keresztül az Atya akaratának megvalósulásán fog munkálkodni a sok tagból álló gyülekezeten keresztül, az Ő vezetésének engedelmeskedve, az ajándékokon és szolgálatokon keresztül munkálkodva. Ahol a Szent Szellem felszabadul, hogy Önmaga lehessen, Ő nem fogja keresni Önmaga dicsőítését, hanem minden figyelmet és dicsőséget az Atyára és a Fiúra irányít. Ezek lesznek a jelei a Szent Szellem „bekorlátozatlan” munkájának.

~ ~ ~

Szeretjük a szelet amiatt, amit tesz, de a szél lehet rémisztő is. Az embernek nincs uralma a szél felett, ami néha hatalmas, sőt erőteljes. Nem tudjuk irányítani, tárolni és előre kiszámítani. Amikor Isten Szele fújni kezd, arra ugyanez érvényes. A kérdés az, hogy bízunk-e abban, hogy Isten Szele, ha teljesen ’szabad kezet adunk neki’, mindig tökéletes engedelmességben fog cselekedni az Atyának és a Fiúnak, mint az ő Küldöttjük, hogy véghezvigye az ő tökéletes akaratukat az egész Egyházban? Ha nem bízunk meg teljesen benne, hogy kiszolgáltassuk magunkat Neki, akkor valójában nem bízunk meg teljesen és nem szolgáltatójuk ki magunkat az Atyának és a Fiúnak sem. Ha a közösségi életünket és a gyülekezet irányítását nem tudjuk átengedni a Szent Szellemnek, akkor valójában elveszük az irányítást mind az Atyától, mind a Fiútól. Testvérek! Ennek nem kellene így lenni! Itt az ideje, hogy ne próbálkozzunk tovább azzal, hogy a Szelet „dobozba” zárjuk, hogy az Atya és a Fiú végre ismét *a Maguk módján* munkálkodhassanak *az Ő Egyházukban*.

Mindezzel együtt gondolkodhatunk úgy, hogy mindent – bizonyos korlátok között - egy szép, csinos kis DOBOZ-ban tartunk, de sohasem szabad elfelejtenünk, hogy ...

“A szél NEM TUD fújni egy „dobozban.”

Forrás: <http://christcenteredchristianity.com/>

Fordította: Abonyi Sándor

2013-07-12